

TWO SONGS, opus 75 **on poems by Ole Wivel**

1 Sort ung Pige (Young Black Girl)

*Dit ansigt er en hemmelighed.
Dit ansigt er fremmed som et ord,
jeg ikke forstår.
Skøn og glat som en frugt,
med smalle øjne, svulmende mund
ser du ud i den samme verden som jeg.*

*Tilbedelse, forventning, elskov, latter og angst
løber over dit ansigt
som hvirvler gennem bækkens vand.
Fremmed er du som en sten, en frugt, et ord.
Men jeg elsker livet,
solen og stjernerne med dine øjne.*

*Også for dig står månen op
i den glødende nat,
også for dig, sorte søster,
synger fuglene,
og barnet ler mod
dit ansigts hemmelighed.*

2 Jødepigen fra Maidanek (The Jewish Girl From Majdanek)

*Hvis ikke du er hos mig altid,
når barnet skriger i fødselens brænding,
og dyret stønner under slagterens kniv,
når mine lemmer sover,
mine øjne kun ser det, ingen ser.*

*Hvis ikke du er hos mig altid,
under himlen, som Gud har forladt,
ved havet i solnedgangen,
blindt som den blinde skæbnes ansigt*

*Hvis ikke du er hos mig altid,
er jorden mørk som i korsfæstelsens time,
og kun et skrig er igen uden mening:
hvorfor, hvorfor har du forladt mig?*

TWO SONGS, opus 108

on poems by Robert Browning & Walter de la Mare

1 Meeting At Night

*The grey sea and the long black land;
And the yellow half-moon large and low;
And the startled little waves that leap
In fiery ringlets from their sleep,
As I gain the cove with pushing prow,
And quench its speed i' the slushy sand.*

*Then a mile of warm sea-scented beach;
Three fields to cross till a farm appears;
A tap at the pane, the quick sharp scratch
And blue spurt of a lighted match,
And a voice less loud, thro' its joys and fears,
Than the two hearts beating each to each!*

2 Music

*When music sounds, gone is the earth I know,
And all her lovely things even lovelier grow;
Her flowers in vision flame, her forest trees
Lift burdened branches, stilled with ecstasies.*

*When music sounds, out of the water rise
Naiads whose beauty dims my waking eyes,
Rapt in strange dreams burns each enchanted face,
With solemn echoing stirs their dwelling-place.*

*When music sounds, all that I was I am
Ere to this haunt of brooding dust I came;
And from Time's woods break into distant song
The swift-winged hours, as I hasten along.*

ÅRSTIDERNE (THE SEASONS), opus 65
on poems by Thøger Larsen, Viggo Stuckenberg,
Johannes Jørgensen & L. C. Nielsen

1 Valborgs Nat (Walpurgis Night)

*Valborg, ved døren ud til sommertider,
medens en heksehær til sabbat rider,
åbner du himlens port for lyse nætter
vidt over sletter.*

*Bålene lyser over høj og lunde,
bølgerne drømmer hen ad sø og sunde,
dunkelt sig løfter over land og øer
koret af frøer.*

*Valborg, giv sommernattens søde dvale
klang af beruste hjerters nattergale,
skænk os ved gryet af din trolddoms skåler
toner og stråler.*

2 Grøn Skov (Green Wood)

*Hvor er der langt til livets larm
fra denne lille åbne plet,
så dybt i skovens fred!
Hvor skinner løvet lindt og let,
hvor skinner solen lys og varm
på dette stille sted.*

*Du skov, som står med løv igen,
hvor elsker jeg din lyse ro,
jeg fattigfugl i bur,
og du har trøst, og du er tro,
så tro som ingen barndomsven,
du trofaste natur.*

3 Høstsuk (Autumn Sigh)

*Så standser jeg ved vejens kant
og holder rast
og drømmer om den tid, som svandt,
det liv, som brast.
Det er en stille høstlig dag.
Der vokser vin på værtshushavens lysthustag,
et guldtækt skrin.*

*En fugleskare flagrer op
fra buskes skjul
og flagrer mod en lindetop
kanariegul.
Det er så gråt og er så tyst,
kun fjernt et skud.
Giv også stilhed i mit bryst,
min Gud!*

4 Undergang (Destruction)

*Solen svinder, skyer gråne
dag og farver dør,
og en mat, vemodig måne
står bag nattetågens slør.*

*Blomster falme, blade falde,
det er høst og død,
og de sidste fugle kalde,
og den sidste blomst, vi brød.*

*Tider svulme, tider briste,
livet bruser hen.
Og det sidste, vi skal miste,
er den drøm, vi har igen.*

5 Nytårsnat (New Year's Night)

*I nat er jorden lys af sne
og alting hvidt og skært at se
i måneskin,
slet ingen lyd og ingen vind,
så uberørt det hele
som året, der om lidt går ind.*

*Du hvide nat! Du nye år!
Giv mig blot ikke værre kår
end dem, jeg bær'.
Vær med din rene ro mig nær
og skænk mig ét: Lidt lykke
for dem og dét, som jeg har kær.*

6 Lærken (The Lark)

*Der lå længe et tæppe af tågelag
over nat og dag,
et svøb af tåge og slud og regn
om den hele egn,
og gårde og hytter, hegn og krat
og bakker og søer lå dag og nat
så dybt forladt.*

*Men da hørte mnit øre så fin en klang
som en englesang,
det var højt, højt oppe i himlens blå,
hvor kun lys jeg så.
Det var højt i et strålende ingenting,
at tonerne bredte sig vidt omkring
fra et kildespring.*

*Det var lærken igen, den forårsfugl,
i et stråleskjul.
Mon den lå på rede af drøm og duft
i den klare luft?
Da følte jeg stille mit hjerte le:
Du kære fugl, som jeg ej kan se,
er det vår kanske?*

*Da klang det både fra syd og nord
som et gudekor,
det glitrede frem fra fjern og nær:
Jeg er her og her.
Og over mig syngende verd'ner hang,
jeg tror, de usynlige stjerner sang
om solens gang.*

7 Forår (Spring)

*Det fløjtende forår
er kommet på ny.
Se, solen står op
i et svimlende gry.
Og blomsterlys tændes
med brandgule flammer,
der blusser i græsset
blandt saftgrønne stammer –
– ak, undre skal hændes!*

*Ja, undre skal hændes
for alt, som er til,
der er ingen nåde,
når foråret vil.
I pigesind tændes
uanede sole,
og trang bli'r med ét
den kun halvlange kjole –
– ak, undre skal hændes!*

Solhvervssang (Solstice Song) **text by Johannes V. Jensen**

*Vor sol er bleven kold,
vi er i vintervold
og dunkle dage.
Men nu er nedgang endt
og håbet tændt,
ja, håbet tændt,
for nu er solen vendt,
nu kommer lyset
og den lange dag tilbage.*

*Det grønne, skønne træ
forjætter sommerlæ
og søde skove.
I julelysets skær
som stjerners hær,
ja, stjerners hær,
er solens under nær
og alle gule
blomstersole små som sove.*

*I granens brændte duft
får svundne somre luft
og de, der kommer.
Det danske svale år
i ringgang går,
ja, ringgang går,
omkring en evig vår.
Syng alle sjæle
med om Danmarks fagre sommer.*

**From the album, VALMUEVEJEN
(POPPY ROAD)
Ørkenhyrden (The Desert Shepherd)
text by Anders Koppel**

*Du vogter dine får,
som var det dine børn,
du lægger dig på heden
tæt ved den hvide tjørn.*

*Du klipper dine får
og spinder deres uld,
du våger ud på natten
og drømmer månen fuld.*

*Der's smerte lindrer du
og føder deres lam,
begraver døde fostre
i ørknens hvide sand.*

*Du vander dine får,
dét med din egen tørst,
og når du finder føde,
så får de altid først.*

*Du fører dine får
ud til den åbne strand,
du ta'r dem over havet
til livets lyse land.*

**From the film, *DITTE MENNESKEBARN*
(DITTE, CHILD OF MAN)
Spindevisen (The Spinning Song)
text by Martin Andersen Nexø**

*Nu spinder vi for Dittemor til strømper og til bul,
men bulen bli'r af pure sølv og strømperne af guld.*

Falderille, falderille, ra ra ra!

*Og Ditte går på vejen ud så rød og rund og blød,
der møder hun en liden prins i skarlagens rød.*

Falderille ...

*Hør nu du pæne pige, gå med hjem til faders slot,
der vil vi sammen lege og altid ha'e det godt.*

Falderille ...

*Ak, ak, du kære prinsedreng, du gør mig sorg så stor,
for jeg kan aldrig skilles fra Bedste her på jord.*

Falderille ...

*Hun blev jo blind, den stakkelt, af alt for megen mén,
og hun har værk i lænden og vand i sine ben.*

Falderille ...

*Og har hun for et lidet barn grædt sine øjne ud,
så skal hun sidde øverst i pelsværk og i skrud.*

Falderille ...

*Ja, værker slid og møje i ben og så i lænd,
så skal hun køre i karet, endog med tvende spænd.*

Falderille ...

*Nu spinder Bedste garn til dynevår og bolstre små,
og dem skal lille Dittemor og prinsen hvile på.*

Falderille, falderille, ra ra ra!

**From the play, *MELODIEN DER BLEV VÆK*
(THE MELODY THAT DISAPPEARED)
Sangen om Larsen (Song About A Man Called Larsen)
text by Sven Møller Kristensen**

*Her er en sang om en mand, der hed Larsen,
det ham, man møder på gaden hver dag.
Og han var temmelig uheldig med livet,
som han ellers havde ventet meget af.*

Det sku' vær' så godt, og så det faktisk skidt.

*Han var født i en nobel familie,
og hans forældre, de så'e ham så tit:
Når du bli'r stor og ska' til og ha' stilling,
Ska' du få dig no'et, der' absolut solidt.*

Det sku' vær' så godt ...

*Han kom i skole og lærte at fedte
for dem, der' store, og tæve de små.
Han lærte os' at la' vær' med at spørge
og at tro på det, han ikke ku' forstå.*

Det sku' vær' så godt ...

*Som alle andre fik Larsen eksamen
og gik i sheiktøj og følte sig stor.
Han tænkte: Først nu begynder vi livet -
men en skønne dag blev han sat på kontor.*

Det sku' vær' så godt ...

*Han havde regnet med avancementer,
og ganske vist kom der chancer ret tit.
Men de blev nappet af chefens nevøer,
skønt i mange år ha'de Larsen gået og slidt.*

Det sku' vær' så godt ...

*Han havde tænkt sig et hus med garage
og rigtig have, der ku' vær' hans eg'n.
Men det blev kun til to vær'lser med kammer,
og en cykel og en bus, når det var regn.*

Det sku' vær' så godt ...

*Han havde tænkt sig en blomstrende kone,
og mange glæder og børn sku' de ha'.
Men der var ikke til børn i hans gage,
og hans kone, ja, hun blomstred' alt for hurtigt af.*

Det' sku' vær' så godt ...

*Han havde tænkt sig så mangt og så meget,
men overalt var der altså hejst: Stop!
Og sådan går det med alle de Lars'ner,
som man aldrig kan få til at vågne op.*

Det' ku' bli'e så godt, men nu' det faktisk skidt.

Lille Digter Skrøne (Little Poet Tale) text by Sigfred Pedersen

*Lille Digter Skrøne er så fattig,
ejer kun sin lille gode sang
og en gammel luvslidt lille jakke
ganske uden det, man kalder vrang.*

*Når han derfor stundom vender jakken,
kan han gå usynlig dagen lang,
ingen ænser Lille Digter Skrøne,
ingen agter på hans lille sang.*

Aftensang (Evening Song) text by Lea Åkerhielm

*Sov nu sødt, min lille skat, lille skat,
ude er det mørke nat, mørke nat.*

*Fuglen flyver til sit bo, til sit bo,
alt er stille, alt er ro, alt er ro.*

*Læg dig på din pude ned, pude ned,
sov nu sødt og sov med fred, sov med fred.*